

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2021/2022– 2023/2024
(skrajne daty)

Rok akademicki 2022/2023

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Historia kultury klasycyzmu i romantyzmu
Kod przedmiotu*	D11/I
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Uniwersytet Rzeszowski Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Muzyki
Kierunek studiów	Instrumentalistyka
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	praktyczny
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok II, semestr 3
Rodzaj przedmiotu	grupa przedmiotów do wyboru
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Teresa Mazepa
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Teresa Mazepa

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
3	30								2
Razem	30								2

1.2. Sposób realizacji zajęć

- zajęcia w formie tradycyjnej
- zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)
zaliczenie bez oceny – semestr 1

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Zaliczenie z przedmiotu *Historia kultury baroku*

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Ukształtowanie u studentów kompetencji w zakresie interpretacji zjawisk uniwersaliów kulturowych, tradycji, rozwoju kultur narodowych.
C ₂	Zapoznanie studentów z kluczowymi problemami kultury epoki romantyzmu w Europie takimi jak: podstawowe idee światopoglądowe i estetyczne.
C ₃	Kształcenie umiejętności syntetycznego spojrzenia na kulturę epoki romantycznej w Europie w różnorodnych kontekstach: historycznym, filozoficznym, politycznym, kulturowym, obyczajowym, w kontekście różnych dziedzin sztuki romantycznej itp.
C ₄	Studenci zapoznają się z terminologią odnoszącą się do kultury epoki romantyzmu, rozumieją jej złożoność.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student/ka: zna wybrane źródła do badania dziejów kultury epoki klasycyzmu i romantyzmu oraz terminologię związaną ww. epokami	K_W01
EK_02	posiada wiedzę z zakresu wykorzystywania dostępnych źródeł informacji, materiałów, dotyczących zagadnień kultury epoki klasycyzmu i romantyzmu; umie samodzielnie korzystać z technologii informacyjnej, multimediiów i zasobów Internetu w zakresie poszukiwania materiałów dotyczących zagadnień kultury omawianej epoki	K_W04
EK_03	ma uporządkowaną wiedzę ogólną z zakresu życia kulturalnego XVIII-XIX w. i zróżnicowanych form jego przejawów, rozumie znaczenie i specyfikę kultury epoki klasycyzmu i romantyzmu; identyfikuje zjawiska kultury epoki klasycyzmu i romantyzmu na przykładzie prezentowanych i analizowanych w trakcie wykładu świadectw kultury	K_W10
EK_04	posiada umiejętności komunikowania się (ustnie i pisemnie) z zastosowaniem podstawowej terminologii oraz pojęć właściwych dla nauk humanistycznych	K_U10
EK_05	potrafi z wykorzystaniem elementarnych narzędzi warsztatu naukowego, prawidłowo i swobodnie operować	K_U11

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

	wiedzę dotyczącą kultury epoki klasycyzmu i romantyzmu; samodzielnie opracowuje wybrane zagadnienia z zakresu treści programowych przedmiotu	
EK_o6	ma świadomość znaczenia refleksji humanistycznej; analizuje, interpretuje, formułuje własne opinie, podejmuje próby krytycznego osądu różnorodnych informacji dotyczących zagadnień związanych z muzyką klasycyzmu i romantyzmu	K_U15
EK_o7	samodzielnie wyszukuje, bada, selekcjonuje, formułuje własne opinie, podejmuje próby krytycznego osądu różnorodnych informacji dotyczących zagadnień związanych z kulturą epoki klasycyzmu i romantyzmu	K_Ko1
EK_o8	wykazuje umiejętność samoanalizy oraz wnioskowania, jest świadomy poziomu swojej wiedzy, na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł wyraża sądy dot. zjawisk związanych z problematyką kultury epoki klasycyzmu i romantyzmu; potrafi efektywnie komunikować się w ramach wspólnych przedsięwzięć	K_Ko4

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Wykład obejmuje przedstawienie najważniejszych i najbardziej istotnych zjawisk kulturowych Europy i Polski (także w niektórych kontekstach światowych) dr. poł. XVIII-XIX. Tło kulturowe zostanie przedstawione w odniesieniu do życia umysłowego, literatury, muzyki, teatru, filmu i innych form wyrazu artystycznego i kulturowego.
Klasycyzm w kulturze (koniec XVIII w. – początek XIX w.). Spór klasyków z romantykami. Wobec klasycyzmu renesansu i klasycyzmu epoki baroku. Piękno a myśl: forma a ład.
Próby problematyzacji – perspektywa historii kultury XIX wieku. W poszukiwaniu istoty romantyzmu w Europie: najważniejsze wydarzenia historyczne i polityczne w Europie XIX w.; inspiracje filozoficzne; cechy i najważniejsze symptomy epoki; romantyczna wizja sztuki. Romantyzm i „izmy”; definicje romantyzmu. W poszukiwaniach eposu narodowego.
Epoka Burzy i naporu w Niemczech jako zapowiedź romantyzmu: przedstawiciele, światopogląd. Znaczenie epoki Burzy i naporu dla ukształtowania się romantyzmu w Europie: Anglia, Francja, Rosja, Polska. Romantyczna fantastyka.
Sztuka XIX wieku: architektura w XIX wieku (historyzm, eklektyzm); - główne kierunki w malarstwie XIX wieku (neoklasycyzm, romantyzm, realizm, impresjonizm, symbolizm, Paul Cézanne).
Demokratyzacja kultury w XIX wieku – zmiana paradygmatu. Kultura popularna, masowa, elitarna. Wynalazcy - bohaterowie stulecia.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne

3.4 Metody dydaktyczne

Np.:

Wykład: **wykład problemowy**, wykład z prezentacją multimedialną, metody kształcenia na odległość

Ćwiczenia: analiza tekstów z dyskusją, metoda projektów (projekt badawczy, wdrożeniowy, praktyczny), praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja), gry dydaktyczne, metody kształcenia na odległość

Laboratorium: wykonywanie doświadczeń, projektowanie doświadczeń

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Sprawdziany śródsesemtralne, kolokwium pisemne - zaliczenie	wykład
EK02	Sprawdziany śródsesemtralne, kolokwium pisemne - zaliczenie	wykład
EK_03	Sprawdziany śródsesemtralne, kolokwium pisemne - zaliczenie	wykład
EK_04	Sprawdziany śródsesemtralne, kolokwium pisemne - zaliczenie	wykład
EK_05	Sprawdziany śródsesemtralne, kolokwium pisemne - zaliczenie	wykład
EK_06	Sprawdziany śródsesemtralne, kolokwium pisemne - zaliczenie	wykład
EK_07	Sprawdziany śródsesemtralne, kolokwium pisemne - zaliczenie	wykład
EK_08	Obserwacja w trakcie zajęć, sprawdziany śródsesemtralne, kolokwium pisemne - zaliczenie	wykład

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Udział w wykładach (dopuszczalne dwie nieobecności).

Na koniec semestru zaliczenie z oceną:

na podstawie obecności na zajęciach oraz kolokwium pisemnego (8 pytań z wykładu) na ocene.

Praca oceniana recenzją pisemną i oceną w skali ndst-bdb.

Kryteria oceny;

Poniżej 50% odpowiedzi – ndst.(3odpowiedzi popr.)

51 % dst (4 odpowiedzi poprawnych) ;

61% +dst (5 odpowiedzi poprawnych);
 71% db (6 odpowiedzi poprawnych);
 81% +db(7 poprawnych odpowiedzi);
 91% bdb (8 poprawnych odpowiedzi).

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	25
SUMA GODZIN	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. (Bez)kres romantyzmu. Nowoczesność w romantyzmie – romantyzm w nowoczesności, pod red. K. Papiorkowska-Dymet, J Stożek, Kraków 2008.
2. Berlin I. *Korzenie romantyzmu. Wykłady Mellonowskie w zakresie sztuk pięknych wygłoszone w Narodowej Galerii Sztuki w Waszyngtonie*, red. Henry Hardy, tłum. Anna Bartkiewicz, Poznań 2004.
3. Białostocki J. *Sztuka cenniejsza niż złoto*, Warszawa 2006.
4. Bielik-Robson A. *Człowiek, istota wybrakowana: paradoksy antropologii romantycznej*, [w:] tejże, *Romantyzm. Niedokończony projekt. Eseje*, Kraków 2008.
5. Bielik-Robson A. *I rozważna, i romantyczna – czyli o racjonalności romantyzmu*, [w:] tejże, *Romantyzm. Niedokończony projekt. Eseje*, Kraków 2008.
6. Bietoletti S. *Klasycyzm i romantyzm*, Warszawa 2006.
7. Bogucka M. *Dzieje kultury polskiej do 1918 roku*, Wrocław 1987.
8. Brückner A. *Dzieje kultury polskiej*, Warszawa 1991.
9. Janion M. *Gorączka romantyczna*, Warszawa 2007.
10. Jarociński S. *Ideologie romantyczne*, Kraków 1979.

11. *Manifesty literackie „burzy i naporu”*, opr. G. Koziłek, Wrocław 1988.
12. *Manifesty romantyzmu 1790-1830. Anglia, Niemcy, Francja*, wybór tekstów i oprac. Alina Kowalczykowa, PWN 1995.
13. Peyre H. *Co to jest klasycyzm?* PWN 1985.
14. Rietbergen P. *Dzieje kultury*, Warszawa 2001.
15. Woronow I. *Romantyczna idea korespondencji sztuk. Stendhal, Hoffmann, Baudelaire, Norwid*, Kraków 2008.

Literatura uzupełniająca:

1. Barry J. *George Sand. Żywot jawnogrzesznicy*, przeł. Irena Szymańska, Warszawa 1996;
2. *Encyklopedia romantyzmu*, Claudon F. i in. Warszawa 1992 lub nast. wydania.
3. Fubini E. *Historia estetyki muzycznej*, Kraków 1997.
4. Mary Shelley, *Frankenstein*. Warszawa 2013.
5. Maurois A. *Lelia, czyli życie George Sand*, przeł. Adam Kotula, t. 1-2, Warszawa 1976.
6. Tatarkiewicz W. *Historia estetyki*, Warszawa 1990.
7. *Twarde dno snu. Tradycja romantyczna w poezji języka angielskiego. Blake, Wordsworth, Coleridge, Shelley, Keats, Longfellow, Tennyson, Fitzgerald, Hardy*, w wyborze, opracowaniu i przekładach oraz ze wstępem Zygmunta Kubiaka, Warszawa 2002. *Słownik terminologiczny sztuk pięknych*, Warszawa 1997.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej